

İki Şehrin Vakıflarla Ortak Hikâyesi Gaziantep ve Halep'te Vakıflar Sempozyumu

Vakıflar Genel Müdürlüğü ve Gaziantep Belediyesinin destekleri, Gaziantep ve Halep Üniversitelerinin işbirliği ile düzenlenen G.Antep ve Halep'te Osmanlı Dönemi Vakıf Eserleri Sempozyumu 21-24 Aralık 2009 tarihleri arasında G.Antep ve Halep Üniversitelerinde yapıldı. Konusu, organizasyonu ve katılımcıları ile son derece dikkate değer bulduğumuz bu sempozyumun akademik toplantıların tahmin edilebilecek yararlarının çok üzerinde bir önem ve anlama sahip olduğunu büyük bir memnuniyetle gördük, hissettik ve yaşadık.

Cumhuriyet'in kuruluşundan önce Halep'in Osmanlı devletinin bir vilayeti, Gaziantep'in de bu vilayetin bir sancağı olduğu düşünülecek olursa işaret etmeye çalıştığımız önem ve anlamla bizde uyandırdığı duygu ve düşüncelerin karşılığı anlaşılabilir sanıyorum.

Onlarca yıldır birbirine tereddüt ve endişe ile bakan Türkiye ile Suriye arasındaki yakınlaşma ve bunun bir sonucu olarak vizelerin kaldırılması, iki toplum arasındaki ilişkilerin güçlenmesine inanılmaz bir ivme kazandırmış. Sempozyumun akademik verimlerinden çok daha fazla bir önem ve anlam taşıması bu yakınlaşmanın, iki toplumun birbirini yeniden

Mehmet ÇETİN
Araştırmacı Yazar

keşfetmeye çalışma çabasının sempozyumun havasına da egemen olmasında görülebilir.

Sempozyuma Valilik, Belediye ve yerel yöneticilerin ilgi ve katılımı da yüksekti. Aynı ilgi ve katılım yüksekliğini Halep'in yerel yöneticilerinde de gözledik.

Çok sayıda Türk ve Suriyeli ilim adamının G. Antep ve Halep Üniversitelerinde sunduğu tebliğler sanılanın aksine bizi geçmişe götürmek yerine sanki geçmişini bugüne taşıdı ve Türkiye-Suriye ilişkilerine tarihsel bir derinlik kazandıracak kapılar araldı. Daha doğrusu var olan tarihsel derinliği ortaya çıkardı. Denilebilir ki, bir kültür coğrafyası iki ülkeyi ve toplumu kendisine çağırıyor, tarih aktüel olana yol açıyor, kılavuzluk ediyordu.

Sempozyumun Türkiye bölümünün sonunda düzenlenen şehir turu ile gezip gördüğümüz, sadece restore edilmekle yetinilmeyip yeniden ihya edilen ve ekonomiye kazandırılan 30'a yakın vakıf eseri hanla diğer yapılar G. Antep'in tarihi dokusunu ve kimliğini de ortaya çıkarmış. Başka bir tabirle söyleyecek olursak G. Antep'in içinde Ayntab'ı da gördük, hem de günlük hayatın ve ticaretin içinde.

Aynı şey Halep üniversitesindeki sempozyum ve şehir gezisi için de söylenebilir. Muhteşem Halep Kalesi, hemen İstanbul'daki Kapalıçarşığı hatırlatan Halep Kapalıçarşısı, sade ve güzel camileri bizi bir

turist ya da ziyaretçi gibi değil bir müntesibi gibi, bir parçası gibi karşıladı. İki ülkenin aynı coğrafyanın hamuruyla yoğrulmuş ruhunun ete kemiğe büründüğü ikiz benzerlik karşılaştığımız her insanda kendisini hemen gösteriyordu.

Hemen her konuşmacının tebliğinden önce iki ülkenin yakınlaşmasından duyulan memnuniyetlerini ve bu yakınlaşmayı sağlayan Türkiye ve Suriye'nin yöneticileriyle ilgili takdirlerini, bir jest olarak değil, son derece sade ve ölçüde içtenlikli bir dil ile ifade etmeleri toplantının en dikkate değer yanıydı.

Bizi son derece memnun eden bir başka olay da, Halep Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümü öğrencilerinin gösterdiği yakın ilgiydi. Suriyeli bir öğrenciden "Mona Roza"yı dinlemek bu toplantının küçük ama en keyifli belki de en unutulmaz anstantanelerinden biriydi.

Bu tür etkinliklerin bir son değil çeşitlenerek, artarak ve gelişerek devam eden bir sürecin başlangıcı olması, iki ülkenin birbiriyle bilgi birikimini paylaşmaları sonucundan çok daha fazla ve çok geniş bir alanda işbirliğinin ortamını hazırlayacaktır.

Bu yüzden sempozyumun varsa aksaklıkları hiç kimsenin dikkatini bile çekmedi.

